

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἡ δημοσιευομένη εἰκὼν τοῦ Διαδόχου τῆς Ἰταλίας ἐν τῇ προηγουμένῃ σελ. θὰ ἱκανοποιήσῃ βεβαίως τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσιν ἰδέαν τῆς φυσιογνωμίας, ἣτις μέλλει νὰ διευθύνῃ τὰς τύχας γείτονος, ἀλλ' οὐχὶ τόσῳ συμπαθοῦς παρὰ τῷ ἐλληνικῷ λαῷ κράτους.

Ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ ἄγει μόλις τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἰσχνὸς καὶ βραχύσωμος, φαίνεται μᾶλλον ἐν τῇ ἀνατροφῇ ἣν ἔλαβε, ὅτι παρημέλησε τὴν σωματικὴν ὑγείαν ἀποβλέψας πλεῖστον εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐν ταύτῃ εἶνε βέβαιον ὅτι οὐδενὸς τῶν Διαδόχων καθυστερεῖ.

Αἱ ὑπερβολικαὶ πνευματικαὶ καταπονήσεις ἐν κρίσει μὲν στιγμῇ σωματικῆς ἀναπτύξεως ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς ὑγείας του σοβαρῶς, οἱ δὲ κορυφαῖοι ἱατροὶ τῆς Ἰταλίας συνεδούλευσαν τῷ νεκρῷ πρίγκηπι μακρὰ ταξείδια. Ἡ πρώτη χώρα ἣν ἐπεθύμησε νὰ ἐπισκεφθῇ ὁ πρίγκηψ ὑπῆρξεν ἡ Ἑλλάς.

Ἀφικόμενος ἐνταῦθα κατέλυσε εἰς τὴν Ἰταλικὴν πρεσβείαν καὶ ἐπεσκέφθη τὰς ἀρχαιοτάτας, τὸ Βουλευτήριον καὶ ἄλλα τῆς πρωτεύουσας ἡμῶν ἀξιοθέατα μέρη. Ἡ φυσιογνωμία τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ δὲν ἔχει οὔτε τὴν ζωηρὰν ἑκφράσιν τοῦ πάππου αὐτοῦ οὔτε τὴν ἀγαθότητα τοῦ πατρὸς του, ἐὰν δὲ πιστεύσωμεν εἰς τὸν «Φιγγαρὼ» ἀσχαλεῖται εἰς συλλογὴν νομισμάτων καὶ ἀρχαίων ὀπλων, δὲν ἐνδιαφέρεται δὲ πῶς διὰ τὸ ὥρατον φύλον.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὁ καιρὸς καὶ ἡ πολιτικὴ ἐφάνησαν σύμφωνοι καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ταύτην. Παγετὸς δριμύς ἐπεκράτει εἰς ἀμφοτέρω. Τὸ θερμόμετρον κατήλθεν εἰς τὸ μηδὲν καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπίσης τὸ ἐξαγόμενον τῶν ἐργασιῶν μετὰ τοὺς λόγους τῶν ἐπιφανῶν οἰκονομολόγων τῆς ἀριστερᾶς ἦτο μηδὲν.

Ἡχὼ ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Καραπάνου.

Ὁ βουλευτὴς Ἀρτῆς ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν πρωθυπουργόν : «Πέντε ἑκατομμύρια ! ποῦ τὰ ἔχεις ; ... εἰς τὸ Ταμεῖον ;

Εἰς ἐκ τῶν θεωρείων : «Εἰς τὸ Ταμεῖον ; Pas si bête ! ὕστερα ἀπὸ τὰ φοβερά κατωρθώματα τῶν ταμιῶν ! ...

Ἐν μιᾷ τῶν συνεδριάσεων, ἐνῷ ἡγόρευεν ὁ ἐξ Ἀργολίδος βουλευτὴς κ. Γεωργαντᾶς καὶ ἐζήτην νὰ χυθῇ φῶς ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ στρατοῦ, τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς ἐσβέσθη.

Καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ διαφορὰ, ἣτις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ κ. Γεωργαντᾶ καὶ τοῦ... Δημιουργοῦ !

Καὶ ὅμως ὁ κ. Γεωργαντᾶς ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀγορεύων καὶ ἄνευ φωτός, παρετήρησε κῆποιος.

Θὰ ἤρκουν νὰ φωτίσωσι τὸ βουλευτήριον οἱ ... μαργαρίται του.

Μεγάλῃ μεταρρύθμισις εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον ! Μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ μονὰ τὰ εἰκοσάλεπτα γραμματόσημα ἐγείναν ὁδοντοτά. Ὡστε ἡ ταχυδρομικὴ μας πρόδος δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ὁδοντοφυΐας.

Ἡχὼ

ΟΙ ΡΗΤΟΡΕΣ ΜΑΣ

Ἀγαπητέ μοι ἀναγνώστα,

Καὶ ἐγὼ καὶ σὺ ἀνκμφιδόλως ἐβαρύνθημεν τὴν «Ἡχὼ τῆς Τήνου», τὸν «Φανὸν» καὶ τὸν «Ἀχελῷον». Ἐν ταύτῃ περιπτώσει ἀγνοῶ τί πράττεις σὺ, ἐγὼ ὅμως ἀσχολοῦμαι εἰς τὸ ἔργον μου, λαμβάνω δηλαδὴ τὸν σάκκον μου καὶ συλλέγω ράκη. Ἐξαιρετικῶς ἀπεφάσισα νὰ μὴ μεταβῶ εἰς τὴν Βάθειαν καὶ ἔλαβον ἄλλην ὁδόν, ἣτις μὲ ἔφερεν εἰς τὸ Βουλευτήριον. Μὴ παραξενεύεσαι λοιπὸν διατὶ γράφω σήμερον : «Οἱ ρήτορές μας» ἀντὶ νὰ γράψω : «Ὁ τύπος μας».

**

Σὲ βεβαιῶ εἰς τὰ ἱερὰ κειμήλια τὰ ὅποια περισυλλέγω ὅτι δὲν μετεμελήθην διὰ τὴν νέαν ὁδόν, καθ' ὅσον ὁ ἀμητὸς ἢ μᾶλλον ὁ ἐμετὸς δὲν ἦτο ὀλίγος. Εἶχον τὸ δυστύχημα νὰ ὁδηγηθῶ εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων, ἢ διὰ νὰ ἦμαι εἰλικρινέστερος, εἰς τὴν θεωρεῖον τὸ ὅποιον ἠδύνατό τις νὰ ἐκλάβῃ καὶ διὰ νηπιαγωγεῖον. Καὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν εἶχον παρακαθημένους παῖδας οὐχὶ ἡλικίας ἀνωτέρας τῶν δέκα ἐτῶν. Ἐσκέφθην δικαίως, νομίζω, ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη αἰτία ποῦ παιδιαρίζουν οὐχὶ σπανίως μερικοὶ συναδελφοί... δημοσιογράφοι.

**

Ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ βῆμα εἰς ρήτωρ.

Σιωπὴ, διότι πρόκειται νὰ ἡμιλήσῃ περὶ σπουδαίου ζητήματος. Ὅλοι προσέχουσι.

— «Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργόν τῶν στρατιωτικῶν νὰ μὲ πληροφορήσῃ πόσοι εἶνε οἱ ἐπιβήτορες ἵπποι.»

Κατέρχεται με τὴν συνείδησιν ἡσυχον, ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντα γνησίου ἀντιπροσώπου — ὅχι τῶν ἐπιβητόρων ἱππων, ἐννοεῖται.

..

Ἔχει τὸν λόγον ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Τί νὰ σᾶς εἰπῶ. Ἦτο ἀληθὲς γρανίτης, νεροουλῶτερος μάλιστα ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποίους εἶχε τὸ καλοκαίρι ὁ κ. Γιαννάκης.

Μετὰ τὸν κ. Ἀρχηγὸν ὠμίλησεν ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις ἀπέδειξεν ἀληθῶς, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης εἶνε γρανίτης, διότι ἔλαβε ἓνα καλαμάκι καὶ τὸν ἀπερρόφησε.

..

Ἄλλος ρήτωρ, ὁ κ. Ἀγγελὸς Γεωργαντζᾶς. Ὅμιλεῖ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, τὰ ὅποια πῶς νομίζετε, ὅτι ὀρίζει; Ἀκούσατε:

— «Ὁ στρατὸς καὶ τὸ ναυτικὸν εἶνε οἱ δύο ὀφθαλμοὶ τοῦ ἔθνους, ἐνῶ τὸ ἱππικὸν εἶνε ἡ ὄρασις καὶ ἡ ἀκοὴ τοῦ στρατεύματος».

..

Καὶ μία μυθολογικὴ εἰκὼν τοῦ ἰδίου ρήτορος.

— «Ἐγὼ, ἐγνώριζον, κύριοι, ὅτι μόνον ἡ θεὰ Ἥρα λουομένη εἰς τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν τῶν ὑδάτων τῆς πατρίδος μου ἀναγεννᾶται, ἀλλὰ ὅχι καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ παρακαλῶ τοὺς νομομαθεῖς νὰ μοῦ λύσουν τὴν ἀπορίαν μου καὶ τὸν φίλον μου κ. Μεταξᾶν».

..

Ὁ αὐτὸς ρήτωρ ἐξετάζει τὰ τοῦ ναυτικοῦ καὶ εὐρίσκει πολλὰ μητῶα ἀξιωματικῶν. Μητῶον ἐδῶ, μητῶον ἐκεῖ, μητῶον δεξιᾷ, μητῶον ἀριστερᾷ μητῶον, μητῶον...

Καὶ ὁ κ. Κουκούλεζας:

— Μὰ τί μητρομανία εἶνε αὐτὴ τέλος πάντων!!!

..

Ἄλλη ἐνδειξις μητρομανίας:

— «Υπάρχουν, κύριοι, εἰς, δύο, τρεῖς, πέντε, ἑξ, ὀκτώ, δέκα, ἑνδεκά, δώδεκα, δεκαπέντε οἱ ὅποιοι ἐγεννήθησαν ἐντὸς τοῦ μητρώου τοῦ 1883».

..

Ἀπὸ τὰ μητῶα μεταβαίνει εἰς τὰ σκάφη.

— «Τὰ σκάφη κατεστράφησαν, κύριοι, διότι τὰ σκάφη ἐννοῶ νὰ τὰ περιποιῶνται, διότι, λέγω, τὰ σκάφη...»

Καὶ ὁ κ. Δημητριάδης:

— Διότι λέγεις τὰ σκάφη σκάφη καὶ τὰ σῦκα σῦκα.

..

Κατέρχεται τοῦ βήματος οὗτος καὶ ἀνέρχεται ἄλλος ρήτωρ. Μοῦ εἶπον, ὅτι ἦλθεν ἐπίτηδες ἐκ Κεφαλληνίας διὰ νὰ ὀμιλήσῃ, ἀλλ' οἱ ἀκροαταὶ τρέπονται εἰς ἄτακτον φυγὴν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει. Ἔχει φαβορίτας, ὀνομάζεται Βαλσαμάκης, ἐνομιζέτο ὁστρακον, διότι κρύπται ἀπείρους

μαργαρίτας, ἀλλ' οἱ φυσιοδίφαι ἀνεκάλυψαν, ὅτι εἶνε μαλάκιον.

..

Εἰς μαργαρίτης τοῦ ρήτορος τούτου.

— «Θέλω ἐπικαλεσθῆ πολὺ ὀλίγον τὴν προσοχὴν σας. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν εἶνε ὁ παλαιός, εἶνε τὸ νέφον τὸ ἀναγγέλλον τὴν εὐδίαν, τὸ ἐξατμίζον τὴν δρόσον ἐπὶ τοῦ ἐξαντληθέντος λαοῦ».

..

Συνέχεια:

— «Ὁ κοινορτὸς τῶν συμφερόντων σκοτίζει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ δὲ δρόσος αὐτῶν καθαρίζει τὴν διάνοιαν· διὰ νὰ ἐννοήσητε δὲ τὴν διαφορὰν προκαλῶ τὴν ἐξῆς παρατήρησίν μου εἰς προσοχὴν».

..

Φαίνεται οἱ ἀκροαταί, ὅτι ἤρχιζαν νὰ θαυμάζουν τὸν ρήτορα, διότι ἐξηκολούθησε:

— «Ἐγὼ δὲν εἶμαι οἰκονομολόγος. εἶμαι ἀπλοῦς βουλευτής, ἀπλοῦς ἄνθρωπος...»

Περὶ τοῦ τελευταίου — ὑποθέτω — ἤρχισαν οἱ ἀκροαταὶ ν' ἀμφισβάζωσι, διότι εἶδον πολλοὺς νὰ κινῶσι δυσπίστως τὴν κεφαλὴν.

..

Ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ ρήτωρ αὐτός — ὅστις ἐτελείωσε τοὺς ἀκροατάς του — ἐτελείωσε καὶ ἡ συνεδρίασις. Ἦμην ἑτοιμος ν' ἀναχωρήσω, ὅτε ἤκουσα ἐκ τοῦ πλησίον θεωρείου νὰ φωνάζῃ κάποιος καὶ εἶδον τοὺς κλητῆρας τῆς Βουλῆς νὰ τὸν ἐμποδίζωσι. Αὐτὸς ἐπέμενε ν' ἀντικρούσῃ τὸν κ. Τρικούπην, οἱ κλητῆρες βαναύσως τὸν ἠμπόδιζον τέλος ὑπέκυψεν εἰς τὴν βίαν τούτων. Ἀγνοῶ τί συνέβη μετέπειτα· εἶδον ὅμως, ὅτι οἱ κλητῆρες ἦσαν πολὺ ἐξωργισμένοι καὶ ἔμαθον οὐχὶ ἀργά, ὅτι ἀφίκετο ἐξ Ἰταλίας καὶ καλεῖται Οὐτῆς. Μοῦ εἶπον ἐπίσης, ὅτι εἰς τὴν ἀπονενοημένην ταύτην πράξιν τὸν ἐξώθηθαι οὐχὶ οἱ λόγοι τοῦ κ. Τρικούπη ἀλλὰ ... λόγοι οἰκονομικοί.

Ρευστοχίτη

— Δοιπὸν θὰ ἔχωμεν καὶ ἑξακτον σόνον;

— Μὰ μήπως αὐτὴ εἶνε τακτικὴ;

— Βέβαια ἦτο τακτικὴ εἰς τὴν κωλυσιεργίαν.